

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Indráčka a Mgr. Jarmily Úředníčkové ve věci

žalobce: **A. Ž.**
zastoupeného advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 180 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
se sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 10. 4. 2018, čj. SMO/180044/18/DSČ/Sad, Magistrát města Ostravy uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění. Proti citovanému rozhodnutí podal žalobce odvolání prostřednictvím svého zmocněnce. V plné moci ze dne 30. 6. 2017 udělené žalobcem zmocněnci pro zastupování v řízení o přestupku přitom žalobce vyloučil doručování písemností.
2. Žalovaný napadené rozhodnutí dne 31. 8. 2018 pod čj. MSK 92080/2018 zrušil a řízení zastavil s tím, že spáchání přestupku nebylo žalobci prokázáno a mělo být zahájeno správní řízení s provozovatelem vozidla. Rozhodnutí žalovaného bylo doručováno zmocněnci žalobce. Žalobce se tak dle svého tvrzení o existenci tohoto rozhodnutí dozvěděl až z usnesení Ministerstva spravedlnosti ze dne 8. 4. 2019, čj. 468/2019-160-SPR/3, kterým nebylo vyhověno jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Následně bylo žalobci toto rozhodnutí doručeno dne 12. 6. 2019, tj. po podání žaloby ve věci.
3. Žalobce se žalobou doručitou zdejšímu soudu dne 8. 5. 2019 dovolává ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v nedoručení uvedeného rozhodnutí žalovaného přímo žalobci. Tvrdí, že doručování písemnosti bylo výslovně vyloučeno z rozsahu zastupování zmocněncem v plné moci ze dne 30. 6. 2017 a její doručení zmocněnci bylo nezákonným zásahem do práv žalobce. Proto žalobce navrhl určení takového nezákonného zásahu soudem a přiznání nákladů řízení žalobci.
4. Krajský soud rozsudkem ze dne 12. 8. 2019, čj. 78 A 1/2019-28, určil, že nedoručení rozhodnutí žalovaného žalobci před 12. 6. 2019 bylo nezákonným zásahem s poukazem na fakt, že předmětná plná moc byla udělena srozumitelně, přehledně a jednoznačně a žalobce měl právo omezit rozsah plné moci vynětím doručování písemností zmocněnci. Krajský soud přitom odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu ohledně nezákonnosti doručení rozhodnutí zmocněnci v rozporu s obsahem plné moci.
5. Ke kasační stížnosti žalovaného namítající obstrukční charakter žaloby a absenci zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce postupem žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 7. 4. 2020, čj. 10 As 306/2019-20, rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť shledal rozsudek nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů spočívající v absenci posouzení toho, zda nezákonným zásahem žalovaného byl žalobce skutečně přímo zkrácen na svých právech či nikoliv. Krajský soud se nevypořádal s obranou a kasační námitkou žalovaného, podle níž řádně nedoručené rozhodnutí o zrušení prvostupňového rozhodnutí a zastavení řízení nemělo za následek žádnou újmu na právech žalobce.
6. Krajský soud v právě probíhajícím řízení ve věci rozhodl rozsudkem bez jednání za souhlasu účastníků řízení podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“, jsa podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, jak byl vysloven ve zrušujícím rozsudku.

7. Krajský soud v Ostravě se v souladu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu nyní zabýval otázkou, zda byl žalobce posuzovaným nezákonným jednáním žalovaného přímo zkrácen na svých právech, jak předpokládá § 82 s. ř. s.
8. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz například bod 13 rozsudku ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 As 117/2017-46, č. 3631/2017 Sb. NSS) je ochrana podle § 82 s. ř. s. důvodná tehdy, pokud jsou kumulativně splněny všechny podmínky stanovené v tomto ustanovení. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).
9. Po náležitém zhodnocení vytyčené otázky krajský soud usuzuje, že z obsahu řádně nedoručeného rozhodnutí nelze žádné přímé zkrácení práv žalobce dovodit. Předmětným rozhodnutím žalovaného bylo zrušeno nepravomocné prvostupňové rozhodnutí o spáchání přestupku a přestupkové řízení vedené proti žalobci bylo bez dalšího zastaveno. Ze samotného rozhodnutí ani ze skutečnosti, že nebylo žalobci řádně doručeno, neplyne žádná povinnost žalobce konat či zdržet se jakéhokoliv jednání, ani jiný přímý zásah do právní sféry žalobce.
10. Žalobce přitom jako zásah do svých práv tvrdí vedle samotného popisu nezákonného jednání žalovaného okolnost, že byl více jak půl roku ve stresu z toho, jak řízení o přestupku dopadne, a dále, že v příčinné souvislosti s předmětným nezákonným jednáním žalovaného vynaložil náklady na právní zastoupení advokátem. Dovozuje zásah do svého práva na spravedlivý proces a vlastnických práv.
11. Dle krajského soudu skutečnost, že pro žalobce příznivé rozhodnutí bylo žalovaným nesprávně doručeno jeho zmocněnci, nijak nebránila žalobci v možnosti se běžným, obvyklým a zcela nenáročným způsobem seznámit se se stavem přestupkového řízení, resp. s tím, že toto řízení bylo zastaveno. Jak stres, tak možnou potřebu právních služeb, mohl žalobce eliminovat již prostým telefonickým dotazem na stav řízení, a to prakticky okamžitě a kdykoliv v průběhu relevantního období. Případný stres či potřeba právních služeb mohly vzniknout až v důsledku úplné pasivity žalobce ohledně prostého zjištění stavu řízení. Reálné důsledky nezákonného jednání žalovaného zasahující do sféry žalobce tak lze v právě souzené věci označit jen za výlučně nepřímé a co do intenzity jejich účinku na práva žalobce za zcela mizivé.
12. Krajský soud konstatuje, že posuzované jednání žalovaného vůči žalobci je sice nezákonné, avšak nejde o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s., neboť tímto jednáním nebyl žalobce přímo zkrácen na svých právech, nebyly tedy kumulativně splněny všechny podmínky nezákonného zásahu předpokládané dotčeným ustanovením, konkrétně podmínka první a druhá. Do veřejných subjektivních práv žalobce přitom nebylo zasaženo takovou měrou či intenzitou, aby se mohl úspěšně zásahovou žalobou dovolávat soudní ochrany, protože za takovýto zásah nelze považovat absenci doručení rozhodnutí o zastavení přestupkového řízení vedeného proti žalobci, tedy rozhodnutí pro žalobce jednoznačně příznivého. Podle soudu by se o zásah do práv žalobce dalo uvažovat například za situace, kdy by

předmětným správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku a byla mu uložena sankce, což jistě není případ právě souzené věci. Vyslovený názor je zcela v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu (viz recentní rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2020, čj. 10 As 292/2019-29, dle něhož „nedoručení rozhodnutí představuje nezákonný zásah spíše výjimečně, typicky v situaci, kdy nedoručení rozhodnutí skutečně a přímo zasahuje do práv a povinností adresáta či třetí osoby“).

13. K závěru o mizivém účinku nezákonného jednání žalovaného do práv žalobce krajský soud též uvádí, že posuzovanou problematiku je nutno nazírat prismatem starořímské zásady *de minimis non curat pretor* tak, jak ji setrvale aplikuje nejen Nejvyšší správní soud (srovnej například rozsudek ze dne 16. 10. 2013, čj. 4 As 71/2013-35), ale i Ústavní soud (například usnesení ze dne 15. 8. 2018, sp. zn. I. ÚS 2549/18, či nález ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. III. ÚS 3725/13). V právě souzené věci se pochybení žalovaného dotklo právní sféry adresáta veřejné správy zcela minimálně, prakticky nikterak, a proto není důvod, aby krajský soud rozhodoval o jeho určení jako nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s.ř.s.
14. Krajský soud uzavírá, že smyslem zákonného ukotvení žaloby proti nezákonnému zásahu je, aby nejen rozhodnutí a nečinnost správního orgánu, ale také další zásahy, které míří do veřejných subjektivních práv jednotlivce, byly podrobeny účinné soudní ochraně. Není naopak namístě vyhovět žalobě, která směřuje toliko proti tomu, že žalovaný sice nepostupoval „bezchybně“, ale tato protiprávnost ze své povahy nemohla do veřejných subjektivních práv a povinností jedince zasáhnout: nestanoví mu nové povinnosti, neodmítá jej určitých povinností zbavit; nepřiznává ani neodmítá mu přiznat určitá nárokováná práva; ani jinak nezasahuje do jeho právem chráněné sféry, ať již předepsanou formou, anebo fakticky (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS).
15. Ve světle shora uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce nedůvodnou a v souladu s § 87 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 9. června 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

